

DDS 89 Vi sidder i mørket

Freylinghausen 1704. arr. jef

1. Vi sid - der i mør - ket, i døds - eng - lens skyg - ge, for nat - ten om
 2. Nu sid - der vi stum - me og ven - ter på stun - den, da Her - ren vil

3. Be - fri - et blir vi for hver e - ne - ste fjen - de, selv fjen - den, der
 4. Vår Gud skal vi tje - ne med fryd al - le da - ge, for - ud - en al
 5.

ad - vent er tæ - ren - de lang. Vi læn - ges, vi læn - ges mod
 kom - me, be - sø - ge sit folk og læg - ge os le - ven - de

har vo - re hjer - ter be - sat. Da læ - rer Gud selv os vor
 frygt skal hans å - syn vi se. Han læ - der vor fod ad den

mor - ge - nens lyk - ke, mod sol - op - gangs - ti - men med fug - le - nes sang,
 lov - sang i mun - den, Guds Ånd fra det hø - je vil væ - re vor tolk.

frel - se at ken - de i or - det, der ly - der: Din synd er for - ladt.
 vej, vi skal dra - ge til fre - den, der he - ler vort suk og vor ve.

thi Her-ren har svo - ret at kom - me i Or - det med styr - ke, med al - magt i
Vår van - tro skal vi - ge, Guds sol skal da sti - ge med bud - ska - bet: In - gen skal

Da syn - ger vi stum - me en sang, der kan rum - me det ord, hvor Guds mæg - ti - ge
Gud selv i - hu - kom - mer som frel - ser og dom - mer den pagt, der ej rok - kes af

Ån - den til ste - de, som næ - rer vort håb, og som bæ - rer vor glæ - de.
u - trøs - tet græ - de, det næ - rer vort håb, og det bæ - rer vor glæ - de.

Ånd er til ste - de, som næ - rer vort håb, og som bæ - rer vor glæ - de.
ny el - ler næ - de, den næ - rer vort håb, og den bæ - rer vor glæ - de.